

M. Nijhoff

TEMPO DI MENUETTO

(uit *Verzen*)

De volle weelde van een melodie
Breekt uit het hart van de piano open.
Ik zie je bleeke stille handen, die
Over de witte en zwarte toetsen loopen.

En voor me zie 'k een zaal van vroeg'ren tijd,
Met blanke wanden, spiegels in ovale
Lijsten, veel goud en glazen kostbaarheid;
Door open deuren ziet men and're zalen -

Menschen dansen langzaam een menuet
In oude kleeding van antieke statie,
Het bloed van 't hart erkent de strenge wet
En buigt zich, dansend, in voorname gratie.

Door 't venster zie 'k den tuin achter 't balkon,
Waar hooge boomen naar hun schaduw nijgen,
De lage maan is een gedempte zon:
Om 't luid, licht huis een tuin van donker zwijgen.

God heeft ons in een vreemde wereld gezet:
Wij dansen nog zooals we vroeger deden,
De ziel danst nog het oude menuet,
De tijd is zonder doel voorbij gegleden.

Ons is een grooter leven niet bereid:
Een mensch die danst, al weet hij zich gehavend -
De weelde van de melodieën schreit
Uit de piano door den glans der avond.

(Voor Claudine).